

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM
(Anden Afdeling)
18. maj 2015

Sag F-79/13

**Valéria Anna Gyarmathy
mod
Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA)**

»Personalesag — ansatte i EMCDDA — midlertidigt ansat — ingen forlængelse af ansættelseskontrakt — psykisk chikane — ansøgning om bistand — administrativ undersøgelse — udeblivelsesdom — undersøgelse af, om stævningen kan realitetsbehandles — akt, der indeholder et klagepunkt — afvisning — fordeling af sagsomkostningerne«

Angående: Sag anlagt i henhold til artikel 270 TEUF, hvorved Valéria Anna Gyarmathy nedlagde påstand om annullation af flere afgørelser, der var truffet af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA, herefter »overvågningscentret«) vedrørende ansøgning om bistand på grundlag af det anførte om psykisk chikane og manglende forlængelse af kontrakten som midlertidigt ansat. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om tilkendelse af erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som hun finder at have lidt som følge af de anfægtede afgørelser.

Udfald: Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug frifindes. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — administrationens bistandspligt — ansøgning om bistand — begreb — påstand om, at der træffes en afgørelse eller ydes en erstatning i henhold til vedtægtens artikel 24 — administrationens pligt til at undersøge klager over psykisk chikane og til at oplyse klageren om, hvilken følge klagen får — betingelse — overholdelse af den administrative procedure for indgivelse af klagen*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 24 og art. 90, stk. 1)

2. *Tjenestemandssager — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb — skrivelse til en midlertidigt ansat, der minder denne om datoen for udløbet af dennes kontrakt — ikke omfattet — afgørelse om ikke at forlænge en kontrakt — omfattet*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2)

3. *Tjenestemandssager — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb — afgørelse om at stille en undersøgelse i bero, der er foretaget på grundlag af en ansøgning om bistand — omfattet*

(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

1. En ansøgning om bistand skal betegnes som sådan ikke alene, når denne indgives af en tjenestemand eller af en ansat, der finder, at der mod denne eller mod dennes familiemedlemmer på baggrund af hans stilling eller hverv er fremsat trusler, krænkelse, injurier, ærerørige beskyldninger eller foretaget et angreb på person eller formue, men også enhver ansøgning fra en tjenestemand om, at ansættelsesmyndigheden træffer en afgørelse eller tildeler erstatning af de grunde, der er nævnt i vedtægtens artikel 24, endog selv om de forbigående handlinger er ophørt.

Med henblik herpå skal den tjenestemand eller ansatte, der i henhold til vedtægtens artikel 24 gør krav på bistand fra institutionen, indgive en ansøgning herom i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 1, hvoraf det fremgår, at det er sandsynligt, at de angreb, han hævder at have været udsat for, faktisk har fundet sted. I så fald er den pågældende institution forpligtet til at iværksætte passende foranstaltninger bl.a. ved at gennemføre en undersøgelse for i samarbejde med klagens ophavsmand at fastslå de omstændigheder, der ligger til grund for klagen. Forpligtelsen til at yde bistand indebærer bl.a., at administrationen er forpligtet til grundigt, hurtigt og fortroligt at undersøge klager over psykisk chikane og oplyse klageren om, hvilken følge klagen får.

(jf. præmis 31 og 32)

Henvisning til:

Personaleretten: domme Klug mod EMEA, F-35/07, EU:F:2008:150, præmis 74 og den deri nævnte retspraksis, og Faita mod EØSU, F-92/11, EU:F:2013:130, præmis 48

2. Som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, er alene retsakter eller foranstaltninger med bindende retsvirkninger, som kan berøre en tjenstemands eller anden ansats interesser ved væsentligt at ændre sidstnævntes retsstilling, bebyrdende. Sådanne akter skal, når det drejer sig om en ansat, der er underlagt den ordning, der gælder for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, hidrøre fra den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, og have karakter af afgørelse. En akt, som ikke indeholder noget nyt element i forhold til en tidligere akt, er i øvrigt blot en bekræftelse af den tidligere, og den kan derfor ikke medføre, at der påbegyndes en ny søgsmålsfrist.

Især udgør en skrivelse, der begrænser sig til at minde en ansat om bestemmelserne i dennes kontrakt vedrørende dens udløbsdato, og som således ikke indeholder noget nyt element i forhold til disse bestemmelser, ikke en bebyrdende retsakt. I tilfælde, hvor kontrakten kan forlænges, udgør administrationens afgørelse om ikke at forlænge den til gengæld en bebyrdende retsakt, der er forskellig fra den pågældende kontrakt, og som inden for de fastsatte frister kan gøres til genstand for en klage, endog et søgsmål. En sådan afgørelse, som fremkommer efter en fornyet undersøgelse af tjenestens interesser og den pågældendes situation, indeholder nemlig en ny oplysning i forhold til den oprindelige kontrakt og kan ikke anses for kun at være en bekræftelse af denne.

(jf. præmis 44 og 46)

Henvisning til:

Personaleretten: domme Bennett m.fl. mod KHIM, F-102/09, EU:F:2011:138, præmis 57-59, og Solberg mod EMCDDA, F-124/12, EU:F:2013:157, præmis 16-18 og den deri nævnte retspraksis

3. Foranstaltninger, der har retligt bindende virkninger, som direkte og umiddelbart kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling, udgør retsakter eller afgørelser, der kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål.

En afgørelse om at stille en undersøgelse i bero, der er foretaget på grundlag af en ansøgning om bistand, indebærer et klagepunkt i forhold til ansøgeren, for så vidt som denne indeholder en afgørelse om henlæggelse af ansøgningen om bistand.

(jf. præmis 54 og 55)

Henvisning til:

Personaleretten: dom Labiri mod EØSU, F-124/10, EU:F:2013:21, præmis 42 og 53 og den deri nævnte retspraksis